

چه کسی برای اولین بار بر روی قبر پیامبر بنا درست کرد؟

آیا یک بهانه وهابیان که قبور نباید بنا داشته باشند عقلانی است؟ در حالی که به اعتراف کتب اهل تسنن اولین کسی که روی قبور بنا نهاد شخص خلیفه دوم بود که بر روی مزار نبی اکرم بنا درست کرد.

آیا یک بهانه وهابیان که قبور نباید بنا داشته باشند عقلانی است؟ در حالی که به اعتراف کتب اهل تسنن اولین کسی که روی قبور بنا نهاد شخص خلیفه دوم بود که بر روی مزار نبی اکرم بنا درست کرد.

به گزارش خبرنگار مهر، متن زیر به قلم علی کریمی، یادداشتی در مورد اقدامات وهابیت در تخریب قبور ائمه بقیع به مناسبت سالروز هشتم شوال است که در پی می آید؛

گرچه دردناک و زجر آور است اما چاره ای جز یادآوری واکاوی ماجراء نیست، داستانی که قلب پیامبر رحمت و دوستی را بدر آورده است. باید به همگان فهماند و با صدایی رسا فریاد زد که روز «هشتم شوال» و ویران نمودن قبور امامان اولوالامر و اولیای خدا، نمونه ای از آثار وحشتناک تفکر افراطی و جاهلی وهابیت می باشد، وهابیتی که نه دین می شناسد و نه انسانیت. هشتم شوال ۱۳۴۳ ه. قلب جهان اسلام جریحه دار شد و جراحاتی دیگر بر جراحات اهل تشیع و اهل تسنن وارد آمد.

دراین روز قبور ائمه بقیع(ع) و نیز قبر حمزه سید الشهداء(ع) در سرزمین احد به دست وهابیتون تخریب گردید، تخریبی که علل و انگیزه های بسیاری را در کتب مختلفه که بر رد عقائد ضالّه وهابیت تالیف گردیده ذکر نموده اند. آنان اضافه بر تخریب قبور مذکور قبور دیگری چون: قبر منسوب به خاتون دوسرا فاطمه ی زهرا(س)، قبر مطهر فاطمه بنت اسد، قبر مطهر حضرت ام البنین، قبر ابراهیم پسر پیامبر، قبر اسماعیل فرزند حضرت صادق(ع)، قبور دختر خواندگان پیامبر، قبر حلیمه ی سعدیه مرضعه پیامبر اکرم و قبور شهدای زمان پیامبر(ص) را نیز با خاک یکسان نمودند که به خوبی نشانگر این است که مکتب وهابی گرچه ادعای اسلام دارد اما در باطن با تمام وجود به مبارزه ی با اسلام و آرمان های بلند انسانی نبی مکرم پرداخته است تا آنجا که اهانت به بزرگان دین را تا این حد بی شرمانه و وقیحانه انجام داده اند.

همچنین وهابیان در سال هزار و سیصد و چهل و سه هجری قمری در مکه گنبد های قبر حضرت عبد المطلب، خدیجه(س)، زادگاه پیامبر و حضرت زهرا ی اطهر(س) و «خیزران» عبادتگاه سری پیامبر را نیز تخریب نمودند.

این درندگان انسان نما در جدّه نیز قبر حوّا(س) و در مدینه گنبد منور نبوی(ص) را به توپ بستند ولی از ترس مسلمانان متعزّض قبر شریف نشدند و اشیاء نفیس و گران بهای این قبور مطهر را به یغماء بردند.

آنقدر دشمنی وهابیت خبیث با پیامبر عظیم الشان بالاست که حتی مرقد حضرت عبدالله و آمنه، پدر و مادر نبی مکرم را هم خراب کردند. در همان سال که یکی از سال های وحشیگری آنان بود به کربلای معلی حمله کردند و ضریح مطهر حسینی(ع) را از جا کنده و جواهرات و اشیای نفیس حرم مطهر را که اکثرا از هدایای سلاطین و بسیار ارزشمند و ذی قیمت بود غارت کردند و قریب به ۷۰۰۰ نفر از علماء، فضلاء و سادات و مردم را قتل عام نموده سپس به سمت نجف هجوم بردند که موفق به غارت و تخریب نشدند و شکست خورده برگشتند، که باید گفت به غضب حیدری امیر مومنان علی(ع) دچار شدند و به ضربه ی ذوالفقار اسد الله الغالب از پای درآمدند.

اکنون وظیفه جهان اسلام است که این غده چرکین را از پیکر مطهر اسلام ناب محمدی(ص) بزایند و از آنان بپرسند که آیا بهانه ی تخریب و اهانت به این همه از قبور اولیاء و بزرگان اسلام چیست؟

آیا یک بهانه و دلیل واهی که قبور نباید بنا و ساختمان داشته باشند موجّه و عقلانی است؟ همان بناء و ساختمانی که به اعتراف کتب اهل تسنن اولین کسی که روی قبور بنا نهاد شخص خلیفه دوم بر روی مزار نبی مکرم بود.

و وظیفه فرد فرد شیعیان این است که چون علامه صاحب الفصول که سنگ چینی دور قبور ائمه بقیع پس از تخریب و احیای آن مراقد شریف را برعهده گرفت، هریک روز هشتم شوال را زنده نگاه داشته و بر همگان این جنایات خبیث وهابیت و آل سعود را اعلام بدارند که: «الیس الصبح بقرب ؟!»

(مصادر: شهداء الفضیله تالیف علامه امینی/خاطرات همفر / الوهابیون و البیوت المرتفعه / وفاء الوفاء / مستدرک سفینه

